

det ydre, det gælder om, men selvfølgelig om, at man enes om visse bestemte Grundsætninger. Det er det, man skulde se at komme ind paa ogsaa i dette Ting, ikke at dele sig efter Klasser og Stænder, men eftersom man ser paa Samfundsudviklingen, de Grundsætninger, der ere de ledende i vort politiske Liv.

Men det er jo klart nok, at der ligger en politisk Bagtanke heri ud over den rent øjeblikkelige at tilvejebringe et bedre Forhold mellem Borger og Bonde. Det er klart, at det ærede Medlem vil benytte sig af den øjeblikkelige finansielle Stilling til at fremme sine kære protektionistiske Tanker. Det kan der jo ikke være to Meninger om. I saa Henseende beklager jeg, at han synes at være enig med det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger). Dette ærede Medlem truede jo ligefrem med, at dersom Ministeriet nu ikke straks vilde komme med en samlet Finansplan, vilde han og hans Meningsfæller tage denne Sag i deres Haand. Han roste i den Forbindelse den forrige Finansminister i høje Toner, ja ikke blot Finansministeren, men ogsaa den forrige Trafikminister. Jeg skal ikke sige noget forklejnende om ham, men jeg ved ikke, hvad det var, det ærede Medlem sigtede til. Derimod ved jeg, hvad han sigtede til, da han i høje Toner roste den forrige Finansminister. Det var en Udtalelse, han fremkom med i dette Ting, som faldt i god Jord hos det ærede Medlem: Men hvordan gik det den forrige Finansminister? Saa bedrøveligt, at han bagefter blev desavoueret af hele sit Parti. Jeg ved ikke, hvad Fornøjelse det ærede Medlem kan have af at bygge paa disse Udtalelser, naar den tidligere Finansminister ikke en Gang er Repræsentant for sit eget Parti, naar man ikke en Gang, da han stod som Finansminister, fandt sig beføjet til at betragte ham som Tolk for sine Anskuelser, men desavouerede ham højlydt i alles Paa-syn. Men det ærede Medlem fra Frederiksberg brugte tillige stærke Ord. Han sagde: „Det er os, os og os alene i denne Bygning, der have Opgaven og Ansvarret“. Det ærede Medlem sagde „os“ tre Gange, og jeg tænker, at han med disse tre Gange „os“ har tænkt paa de 3 Faktorer: Folketing, Landsting og Ministerium. Det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer i denne Sal vilde gøre vel i at regne Ministeriet med. Det er Ministeriets alvorlige Mening at bidrage til ogsaa i denne Samling at aabne Udsigt til nye Indtægter; men en fuldt samlet Finansplan med Udsigt over, hvor store Ind-

tægter der skal kræves af Befolkningen for at opnaa Balance, kan ikke fremsættes, før man ad Aare ser, hvordan de ordinære Forhold ere, hvilke Indtægter der ordinært maa kræves. Jeg vil her finde mig foranlediget til at udtale overfor ærede Medlemmer, at det Standpunkt, den højt ærede Finansminister har indtaget og gjort sig til Talsmand for, ikke er et Standpunkt, der alene udtrykker hans Betragtninger, men hans Standpunkt er Ministeriets Standpunkt, derfor tror jeg, at ærede Medlemmer gøre vel i at tage denne Sag med Ro og overlade til Ministeriet at tage Sagen i sin Haand og efter nærmere Forhandling med Rigsdagen at komme til Forstaaelse om, hvad der skal gøres nu og i Fremtiden for at tilvejebringe den Balance, der maa tilvejebringes imellem Statens Indtægter og Udgifter.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Forholdstalsvalgmaaden, der saa stærkt har været krævet fra Højres Side, skal jeg udtale, at jeg personlig sympatiserer mest med Enkeltmandskredse, fordi jeg tror, at de lokale Interesser meget bedre fremmes, naar der er Enkeltmandskredse, men jeg har sagt, og det gentager jeg her, at det Spørgsmaal skal blive Genstand for Behandling og velvillig Overvejelse. Og saa meget kan jeg tilsige de Herrer, at Spørgsmaalet, naar man kommer til en Grundlovsændring, ikke skal blive afgjort ved Grundloven, men Spørgsmaalet om, hvilke Valgmaader der skal benyttes, skal kunne blive Genstand for Overvejelse ved Valgloves Behandling i Fremtiden. Det var det Standpunkt, vi indtog i Fjor til denne Sag, og det Standpunkt indtager Ministeriet ogsaa i Aar. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg beklager at maatte lægge Beslag paa det høje Tings Tid i noget større Omfang, end jeg i og for sig ønsker, men der er rettet saa mange Henvendelser til mig i min Egenskab af Finansminister og gjort saa mange fra mine afvigende finansielle Betragtninger gældende, at det er nødvendigt for mig at komme nærmere ind paa disse Ting. Jeg skal bestræbe mig for at undgaa Gentagelser. Efter min egen Mening har jeg ved Forelæggelsen af Finanslovsforslaget givet en ret fyldig Fremstilling af de Grunde, der have foranlediget Regeringen til at indtage det Standpunkt til det finansielle Spørgsmaal, som den har indtaget, og jeg skal da, for saa vidt det ikke nødvendigt falder ind i min Frem-